

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W GDAŃSKU**

RDOS-Gd-WST.6401.39.2015.AO.2
za dowodem doręczenia

Gdańsk, dnia 09.02.2016 r.

4+18
WA

Zarząd Dróg Wojewódzkich w Gdańsku	
Kancelaria Ogólna	
Data wpływu	12.02.16
Nr poz.	1330 A
Podpis	W

DECYZJA

Na podstawie art. 56 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651, t. j.), w związku z art. 52 ust. 1 pkt 7 tejże ustawy, a także § 2 oraz § 6 ust. 1 pkt. 7, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r., w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1348) oraz art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, tekst. jedn.),

po rozpatrzeniu wniosku Zarządu Dróg Wojewódzkich w Gdańsku, z dnia 22.09.2015 r. (data wpływu – 22.10.2015 r.), uzupełnionego pismem znak 211-EURO/RK/060, z dnia 03.01.2016 (data wpływu – 05.01.2016 r.), reprezentowanego przez pana Rafała Kleina, Europrojekt Gdańsk S.A., na podstawie upoważnienia nr 14/2015, z dnia 12.03.2015 r.

nie zezwalam

Wnioskodawcy na wykonanie następujących czynności:

zniszczenie siedlisk pachnicy dębowej *Osmoderma eremita*, gatunku objętego ochroną ścisłą, poprzez usunięcie 304 drzew, w obrębie których stwierdzono jej występowanie, rosnących w pasie drogi wojewódzkiej nr 521, na odcinku Kwidzyn – Prabuty.

Uzasadnienie

Dnia 22.10.2015 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku ww. wpłynął wniosek Zarządu Dróg Wojewódzkich w Gdańsku, reprezentowanego przez pana Rafała Kleina, Europrojekt Gdańsk S.A., o wydanie zezwolenia na odstępstwa od zakazów, zawartych w art. 52 ust.1 pkt 7 ustawy o ochronie przyrody, tj. zniszczenie siedlisk pachnicy dębowej, znajdujących się w obrębie 304 drzew (siedlisk), rosnących w pasie drogi wojewódzkiej nr 521, na odcinku Kwidzyn – Prabuty.

Wniosek o wydanie niniejszego zezwolenia wiązał się z koniecznością usunięcia ww. 304 drzew przez Wnioskodawcę, który jest administratorem drogi wojewódzkiej nr 521, gdyż *przedmiotowe drzewa uniemożliwiają przebudowę drogi (przede wszystkim z uwagi na występowanie w skrajni jezdni) do wymaganych prawnie parametrów zwiększających bezpieczeństwo ruchu drogowego, a tym samym realizacji celu publicznego*. Planowane działania, których dotyczy niniejszy wniosek, polegać mają na zniszczeniu jedynie siedlisk pachnicy dębowej.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku pismem RDOS-Gd-WST.6401.39.2015.AO.1, z dnia 21.12.2015 r., wezwał Wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych i przedłożenia wyjaśnień w przedmiotowej sprawie. Wnioskodawca pismem, znak 211 – EURO/RK/060, z dnia 03.01.2016 r., uzupełnił wniosek (data wpływu do tutejszego organu – 05.01.2016 r.).

Pachnica dębowa ujęta jest w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt oraz Czerwonej Liście Zwierząt Ginących i Zagrożonych w Polsce, w których przyznano jej kategorię zagrożenia jako VU – „*narażony na wyginiecie*”. Ponadto chrząszcz ten objęty jest ochroną ścisłą i wymaga ochrony czynnej, na podstawie ww. rozporządzenia Ministra Środowiska, w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, gdzie wprowadzono m. in. zakaz niszczenia jego siedlisk i ostoj oraz przemieszczania z miejsc regularnego przebywania w inne miejsca (art. 52 ust. 1 pkt. 7 i 15 ustawy o ochronie przyrody). Jest to również gatunek o znaczeniu priorytetowym, umieszczony w załączniku nr II i IV Dyrektywy 92/43/EWG, z dnia 21 maja 1992 r., w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Siedliskowa). Wobec wskazanych powyżej przepisów prawa, celem usunięcia drzew, w obrębie których została zinwentaryzowana pachnica dębowa, należy uzyskać na terenie województwa pomorskiego zgodę Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku na niszczenie jej siedlisk i na przeniesienie jej osobników w inne miejsce oraz ich płoszenie i niepokojenie, do którego dojść może w trakcie przenoszenia osobników.

Wnioskodawca na całym etapie postępowania podkreślał fakt, iż występuje jedynie o odstąpienie od zakazu niszczenia siedlisk pachnicy dębowej. We wniosku wskazano, że uzyskanie decyzji na inne czynności planuje się na kolejnym etapie inwestycyjnym: „*zakres wnioskowanych czynności jest wynikiem odległych terminów rozpoczęcia robót budowlanych. Siedlisko chronionych chrząszczy o długoletnim cyklu rozwojowym przebiegającym wewnątrz próchnowiska drzew wykazuje dużą stabilność w perspektywie kilku lub nawet kilkunastoletniej.*” Wnioskodawca przedstawił informację, że nie ma możliwości wskazania na obecnym etapie dokładnego terminu zniszczenia siedlisk. Jako przypuszczalnie najbliższy możliwy termin rozpoczęcia prac, związanych z realizacją zakazanych czynności, podano listopad 2016 roku, a termin zakończenia realizacji czynności określono na koniec marca 2018 r.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku pismem RDOS-Gd-WST.6401.39.2015.AO.1, z dnia 21.12.2015 r., wskazał Wnioskodawcy, że nie może w pełni przeanalizować czy planowane działania wobec tego gatunku nie spowodują

zagrożenia dla jego lokalnej populacji, bez wskazania terminu i miejsc przeniesienia okazów pachnicy dębowej.

W treści wniosku, Wnioskodawca wskazał, że „*Obligatoryjnie przed przystąpieniem do wycinki drzew wskazanych jako siedlisko (zniszczeniem siedlisk jakich dotyczy niniejszy wniosek) podmiot (firma legitymująca się odpowiednią wiedzą i doświadczeniem przy realizacji działań minimalizujących negatywne skutki wycinki drzew będących siedliskiem pachnicy dębowej) wyłoniony przez inwestora w wyniku postępowania przetargowego, uzyska odpowiednią zgodę od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku (w oparciu o art. 56 ustawy o ochronie przyrody) na przeprowadzenie działań minimalizujących negatywne skutki wycinki na chroniony gatunek chrząszcza.*”

Zniszczenie siedliska bez przeprowadzenia działań rekompensujących, polegających przykładowo na przeniesieniu osobników chronionego gatunku, może wpłynąć negatywnie na jego populację. Tutejszy organ wskazuje na konieczność ustalenia, przed dokonaniem wycinki (zniszczeniem siedlisk), sposobu minimalizacji negatywnego oddziaływania na populację chronionych gatunków. Należy przykładowo wytypować potwierdzone, pewne i rekomendowane przez specjalistę entomologa, miejsca przeniesienia osobników pachnicy dębowej. Miejsca te muszą charakteryzować się określonymi cechami, aby zapewnić jej przetrwanie. Ważne jest, aby drzewostan był bezpieczny w kontekście użytkowania terenu, ponieważ musi istnieć pewność, że w przyszłości nie zaistnieje potrzeba usunięcia tych drzew.

Wnioskodawca wskazał, że: „*Zaleca się, aby działania minimalizujące straty w populacji pachnicy dębowej, polegały na przeniesieniu osobników w postaci larwalnych, do siedlisk zastępczych, które będą gwarantowały jego zachowanie. Metodyka przeniesienia zostanie szczegółowo przedstawiona we wniosku o odstępstwa polegające na umyślnym przemieszczaniu z miejsc regularnego przebywania do miejsc zastępczych.*” Wobec tego można stwierdzić, że Wnioskodawca nie posiada jeszcze pełnej wiedzy na temat metodyki przenoszenia pachnicy dębowej. Pojemność nowego siedliska musi być wystarczająca, aby przyjąć dużą ilość larw z murszem. Planuje się usunąć 304 drzewa, które stanowią potencjalne siedlisko tego gatunku. Należy więc przyjąć, w myśl zasady przezorności, że każde z tych drzew stanowi siedlisko pachnicy dębowej i należy wytypować tyle miejsc do jej przeniesienia, aby były one wystarczające. Należy więc uznać, że Wnioskodawca na dzień dzisiejszy, nie może zapewnić, że nie dojdzie do zagrożenia dla zachowania we właściwym stanie przedmiotowej populacji pachnicy dębowej.

Wobec powyższego w przedmiotowej sprawie nie jest spełniona jedna z dwóch generalnych przyczyn uzasadniających wydanie wnioskowanego zezwolenia, wymieniona w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody. Na obecnym etapie planowanie przedsięwzięcia, polegającego na rozbudowie i przebudowie drogi wojewódzkiej nr 521, na odcinku Kwidzyn – Prabuty, nie ma pewności, iż działania te nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony dziko występujących populacji pachnicy dębowej.

W związku z powyższym, wobec braku występowania w przedmiotowej sprawie generalnych przesłanek do wydania zezwolenia na wnioskowane czynności, zawartych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody, wydano niniejszą decyzję nie zezwalającą Zarządów Dróg Wojewódzkich w Gdańsku na wnioskowane czynności.

Jednocześnie Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku wskazuje, że istnieje możliwość ponownego złożenia wniosku na wnioskowane czynności, po zapewnieniu, że przesłanki pod jakimi możliwe jest wydanie zezwolenia, w myśl art. 56 ustawy o ochronie przyrody, będą możliwe do spełnienia.

Zgodnie z art. 127 § 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23, t.j.), przysługuje stronie prawo odwołania od niniejszej decyzji do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.

Wydanie niniejszej decyzji jest zwolnione z opłaty skarbowej, zgodnie z art. 7 pkt 3 ustawy, z dnia 16 listopada 2006 r., o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2014, poz. 1628, ze zm.).

Z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Gdańsku

Joanna Jarosłk
Regionalny Konserwator Przyrody

Otrzymują:

1. Adresat;
2. a/a.

Do wiadomości:

1. Zarząd Dróg Wojewódzkich w Gdańsku, ul. Mostowa 11A, 80-778 Gdańsk.